

Reformačné listy 7/2018

H.E.L.P. - Hnutie evanjelických laických pracovníkov, občianske združenie

Ročník: II.

OBSAH:

- SKUTOK SA STAL
- IDE O NÁS
- KTO NENÁVIDÍ BRATA, JE VRAH
- KOĽKO FUNKCIÍ, TOĽKO MOCI V CIRKVI MÁŠ ...
- REAKCIA NA ČLÁNOK
- K REAKCII
- A DOŠŤ!
- POPRASKANÉ OMIETKY A VÍTAZNÝ FEBRUÁR
- MODLITEBNÁ REŤAZ
- INFO ZO ZED
- ROZLÚČKA S NOVINÁROM J. KUCIAKOM
- REFORMAČNÉ OKIENKO
- ZMENA DEKANA NA EBF UK, PROCHRIST

„RADUJTE SA S JERUZALEMOM A JASAJTE V ŇOM VŠETCI, KTORÍ HO MILUJETE. RADOSTNE PLESAJTE S NÍM VŠETCI, KTORÍ TRÚCHLITE NAD NÍM, ABY STE SA DOSÝTA NASALI Z JEHO PRÍS POSKYTUJÚCICH ÚTECHU, ABY STE SA NAPÁJALI ROZKOŠOU NA JEHO SLÁVNYCH ŇADRÁCH.“

Izaiáš 66, 10 - 11

Skutok sa stal

Platí to tak pre správu vecí verejných, ako aj pre vedenie našej cirkvi. Naša spoločnosť v týchto dňoch prežíva dôležité obdobie. V ostatných rokoch sme už boli presýtení informáciami o tom, ako sa na prideľovaní dotácii, či štátnych alebo európskych, obohacovali rôzni ľudia či podivné firmy. Už sme takmer rezignovali na to, že štát je ochotný to riešiť a zasiahnuť. Pohár trpezlivosti národa však nevinnou smrťou mladého novinára a jeho priateľky pretiekol. Oprávnene. Spojili sa novinári, spojila sa verejnosť, odvahu začínajú ziskávať aj doteraz zastrašovaní prokurátori a policajti, ktorí potvrdzujú, že **korupcia a klientelizmus je problém číslo 1 našej spoločnosti. Skutok sa stal.** Potvrdzujú to aj medzinárodné hodnotiace správy, potvrdzuje to aj prezident SR. Ľudia našej krajiny to rovnako dobre

vidia v každodennom živote. Občania však chcú žiť v čestnej a slušnej krajine, kde pravda je pravdou a kde existuje dôvera v štát, jeho orgány a predstaviteľov. Tak by to malo skutočne byť, je to etické, ako aj kresťanské zároveň. Paralela medzi aktuálnym dňom v spoločnosti a dňom v našej cirkvi je zrejma, nie náhodná. Našou výpoveďou o stave našej cirkvi je Charta 2017 (www.charta2017.sk). Povedať k tomu môžeme jedine: pamätajme na tú najvyššiu obeť, smrť Ježiša Krista na kríži, za naše hriechy, za previnenia, ale aj za našu záchranu a za večný život. Nech neznie Evanjelium Ježiša Krista v našich kostoloch len formálne, ale úprimne. Nech o Ňom svedčia naše životy, konanie a rozhodovanie. Česť pamiatke dvoch mladých ľudí, ktorí stratili svoj život v zápase za hľadanie a odhaľovanie pravdy.

Tento týždeň si pripomíname **1. výročie od začiatku vydávania Reformačných listov.** Prvé číslo bolo publikované dňa 3. marca 2017. Odvtedy bolo vydaných 32 čísiel v roku 2017 a 7 čísiel v roku 2018, spolu 39 čísiel. Ďakujeme všetkým prispievateľom za články, podklady, informácie, či morálnu podporu. Rovnako ďakujeme za podporu všetkým podporovateľom, za finančnú podporu vydávania Reformačných listov, za ich distribúciu. Ďakujeme rovnako aj za vaše modlitby: za obnovu našej cirkvi, za jej návrat k reformačným hodnotám, za obnovu vzájomnej dôvery a transparentnosti pri správe vecí našej cirkvi. Tak ako sme deklarovali v historicky prvom čísle RL, tak konáme aj naďalej – prinášame vám spravodajstvo o stave našej cirkvi, o zápase za jej obnovu.

Prosíme a vyzývame ordinovaných pracovníkov našej cirkvi, farárov a kaplánov, ženy a mužov, aktívnych pracovníkov, ako aj tých na zaslúženom dôchodku: nenechajte vývoj v našej cirkvi na náhodu, nenechajte sa zastrašovať a ovplyvňovať súčasným Predsedníctvom ECAV na Slovensku, ako aj Predsedníctvom Západného dištriktu ECAV na Slovensku pri vašom rozhodovaní. Ich historická epocha končí. Zápasia o to, aby ich model autokratického spravovania cirkvi pokračoval ďalej. Model, v ktorom majú ordinovaní pracovníci cirkvi strach vysloviť svoj slobodný názor, model, v ktorom sa presadzuje zásluhovosť, odsudzovanie nevinných, prijímanie osôb, model, v ktorom sa prenasledujú bratia a sestry, ktorí majú odlišný názor na spravovanie cirkvi, či na novšie formy práce a rozvoja služby. Odmietnite, prosím, tento nebiblický model fungovania cirkvi. **Odmietnite zastrašovanie.** Zasadte sa za presadenie ľudí a kandidátov do orgánov cirkvi, ktorí majú charakter, ktorí cirkev milujú, ktorí sa osvedčili v službe. **Zasadte sa za obnovu cirkvi, návrat k reformačným zásadám, a to nielen v teoretickej rovine. Prakticky.** Dokedy ešte chcete čakať? Členovia cirkevných zborov potrebujú porozumieť, od vás osobne, ako je možné, že evanjelický týždenník EPST týždeň čo týždeň očierňuje aktívnych pracovníkov v cirkvi, ľudí, ktorí môžu byť kandidátmi do budúcich orgánov cirkvi. Je to vo vašich rukách. My, laickí pracovníci, máme rovnako svoj diel zodpovednosti za budúcnosť ECAV na Slovensku. **Rozhodujeme sa zodpovedne, podporíme kandidátov, ktorí slúžia druhým a osvedčili sa v službe.** Jedného dňa, na jeseň tohto roku, sa nás budú členovia našich cirkevných zborov pýtať: „Akú budúcnosť sme im, našim deťom a našim cirkevným zborom pripravili?“ Hospodin vám žehnaj.

Martin Kováč, predseda o. z. HELP

IDE O NÁS...

Sú také časy. Časy, kedy treba mlčať a v tichosti premýšľať, čo sa v živote deje. Časy, kedy treba byť trpezlivými, pokornými, žijúcimi v očakávaní zmeny. Časy, kedy sme sklonení o čosi viac pred Bohom, životom. Časy, kedy viac vnímame vlastné omyly a pády. Časy, kedy prosíme o odpustenie Boha i ľudí. Časy, kedy odpúšťame. I také časy prežívame.

A potom sú časy, kedy nám srdce puká od bolesti a duša kričí: Dost, už nevládzem! Časy, kedy vidíme niekoho umierať, niekoho trpieť, niekoho, kto je zlomený, bezbranný, chorý, nevládný. Časy, kedy musíme byť rukami Krista, aby sme niekoho zdvihli zo zeme, z biedy, z choroby. Z útlaku ...

A dnes? Aký žijeme čas? Podľa mňa je to čas, kedy treba hovoriť a konať. Čas, kedy sa treba jednoznačne postaviť proti zlu, nenávisti, biede, strate slobody, strate demokracie, strate životov, strate dôstojnosti slovenského občana, strate práva.

Už druhý týždeň sme svedkami búrlivých otrasov na našej politickej scéne. Násilná smrť dvoch nevinných mladých ľudí odokryla totiž to, o čom sa roky vedelo, o čom sa roky iba šušľalo, alebo sa krylo. Verejnosť sa teraz dozvedá pravdu, alebo aspoň časť o tom, ako veľmi je naša krajina skorumpovaná, popretkávaná mafiánskymi sieťami, a to nehovorím len o tej talianskej ... Žijeme v krajine, kde premiér bez hanby položí na stôl milión eur a tvári sa ako najväčší bojovník proti zločinu. Žijeme v krajine, kde hlavná štátna radkyňa premiéra prezentovaná nie tak dávno v šteklivých polonahých pózach, je vlastne predĺženou rukou mafie. Žijeme v krajine, kde politici vystupujú pred divákmi, aby niečo povedali, niečo čím by si zachránili vlastnú kožu. Žijeme v krajine, kde premiér používa konšpiračné teórie a útočí nimi na prezidenta republiky. Žijeme v krajine, kde sa premiér veľmi priblížil rétorikou svojmu nie celkom zabudnutému predchodcovi – Mečiarovi. Žijeme v krajine, kde sa pár dní po zavraždení dvoch mladých ľudí premiér a jeho verní stretávajú na oslave MDŽ a nadšené publikum im tleska! Áno, je to ten istý premiér, ktorému ECAV na Slovensku odovzdala pri 500. výročí reformácie pamätnú medailu. Pamätáte sa? A nehanbíte sa za to najvyšší predstavitelia ECAV?

Nikto z nás nedokáže celkom odhadnúť, ako sa bude vyvíjať ďalší vývoj v krajine. Povedané slovami jednej populárnej piesne: „Nebude to také ľahké drahá ...“ – Slovenská republika!

Čo teda my, ako kresťania evanjelici máme urobiť? Po prvé, v dobe pôstu a predveľkonočných príprav – modliť sa, modliť sa, modliť sa. A prosiť o milosť pre túto krajinu, o návrat morálnych hodnôt, o očistenie tejto krajiny od moci zla. Po druhé, nebáť sa. Boh našich predkov previedol rôznymi časmi a ochraňoval ich. Po tretie, hovoriť a premýšľať znova a znova o pilieroch demokracie, občianskych právach, o spravodlivosti, o správe vecí verejných. Po štvrté, premýšľať nad mediálnymi obsahmi, ktoré v týchto časoch prijímame. Hovorí sa tomu mediálna gramotnosť. Premýšľať a uvedomovať si, kto nás reprezentuje v štátnej správe, v štátnej moci ... Po piate, dospieť. Ako občania Slovenskej republiky, aj ako členovia ECAV na Slovensku.

Ide o veľa. Ide o nás. O každého z nás. Nech nám je Pán Boh milostivý! Amen.

Eva Bachletová

KTO NENÁVIDÍ BRATA, JE VRAH

Apoštol Ján píše o zvesti, ktorú sme počuli od počiatku, aby sme sa milovali (1J 3,11). A z Prvého listu apoštola Jána 3, 15 je aj titulok článku. Na tieto texty som prišiel, keď v istom printovom periodiku sa v týchto časoch objavila veta: „Áno, aj nenávisťné slová môžu zabíjať.“ To bol titulok článku. Povedal som si, mal by som sa hlbšie pozrieť na obsah článku. Neľutujem. Len som ostal smutný.

Ten smútok nebol pre zlý článok, ale to, čo z neho vyplynulo, ma zarmútilo. Bolo tam opisované správanie sa ľudí k ľuďom. Jedných k druhým, alebo ak chcete lepších k horším. Samozrejme aj naopak. Preto titulok – *Áno, aj nenávisťné slova môžu zabíjať*. Zármútok prišiel preto, lebo mi myšlienky prešli do našej cirkvi.

Zarmucuje ma nenávisťné správanie sa niektorých predstaviteľov cirkvi voči tým, ktorí len majú iný názor. Ktorí nechcú všetko tak, ako si to predstavujú (jeden?) dvaja? ... – ľudia so svojimi pár prívržencami. Boh predsa neudelil každému rovnakú mieru viery. Všetkým nám znejú slová z 1J 3,11 – aby sme sa milovali. No ak Imrich Lukáč príde s prosbou o uverejnenie príspevku v Reformačných listoch a hneď v prvom odstavci ich označí ako „konšpiračné a proticirkevné“, tak máte minimálne zmiešané pocity. Nikto nie je proti cirkvi, naopak. Evanjelická cirkev a. v. nie je výberová cirkev, akou ju chcú niektorí urobiť. Je ľudovou cirkvou a taká má aj zostať. Je v nej miesto pre všetkých, ktorí prichádzajú v pokání. No mieru viery udeľuje Boh, lebo sa zmilúva. Nikto tu nie je na to, aby súdil, kto je proticirkevný. Toto je Kristova Cirkev, v ktorej chceme činiť učeníkov. Nie znevažovať bratov a sestry.

Kto iný, ako veriaci budú činiť učeníkov? Vari svet, ktorý sa viac a viac sekularizuje? Alebo neveriaci budú hovoriť o láske Božej? Azda prídu ateisti a budú chváliť Boha? Alebo ... Bolo by veľa takýchto otázok. To hlavné nie je otázka – Pán Ježiš Kristus, Boží Syn zomrel za všetkých ľudí. Nikto nemá právo povedať – Ty nie! U kresťana niet miesta na sebeckosť, individualizmus, materializmus. Pozerá na dianie očami Pána Ježiša a vidí ono budúce – spásu a večný život. Teší sa, ak prichádza hriešnik, a nie ho vyhadzuje, že nie je hotový veriaci a dokonalý. To, čo Pán Ježiš urobil nebolo pre Neho samého ale – „nerobí to len pre svojich priateľov, ale tiež pre nepriateľov – dokonca to robí iba pre nepriateľov“ (Martin Luther).

Preto ma trápi, zarmucuje posudzovanie pohnútk srdca. Posudzovanie Božej spravodlivosti, ako je možné, že odpúšťa vinu aj iným? Vynášanie súdov – prečo???! Vlastní brat Imrich Lukáč spolu s redaktorkami EPST patent na spravodlivosť, alebo

vlastnia odpustky?

Pozrime sa na to z druhej strany. V Mt 7, 12 je napísané: „*Preto čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy; lebo to je zákon aj proroci*“. A Martin Luther k tomu napísal: „*Všímajte si, aký je obsah celého zákona a prorokov? Nemusíš konať dobré skutky pre Boha a Jeho svätých. Oni ich nepotrebujú. A ešte menej ich potrebuje drevo a kameň. Kto ich potrebuje, sú ľudia, ľudia, ľudia. Nepočujete? Ostatným ľuďom máte činiť všetko, čo by ste chceli, aby sa dialo vám. Bez pochyb môžem vyhlásiť, že nechcem, aby ste mi stavali kostol či kostolnú vežu, ani aby ste pre mňa odlievali zvony. Nechcem, aby ste mi vyrobili organ so štrnástimi registrami a desiatimi druhmi píšťal. Z nich sa nenajem, ani nenapijem. Nepomôžu mi postarať sa o moje dieťa či manželku, ani udržiavať dom a polia. Možno na pohľad vyzerajú vábne, a možno mi poškodili uši. No čo dám medzičasom svojim deťom? Ako tieto predmety naplnia moje potreby? Aké nerozumné, hlúpe a smiešne!...“.*

Zachytil som v minulom týždni aj lamentovanie nad tým, ako ide svet, alebo to bolo akési detinské vytýkanie tým, ktorí vo svojej slobode konajú. Bolo to ako nepochopenie slobody. Každé (ne)konanie má svoje prejavy. Každé (ne)konanie má aj svoje dôsledky. Vezmime si len dva veľké sviatky, Vianoce a Veľkú noc. Narodenie Pána Ježiša a Jeho ukrižovanie, smrť, ale aj slávne vzkriesenie. Aký majú význam pre veriacich? Na to nebudem odpovedať. Chcem, aby ste si dali sami odpoveď pre seba. Ak lamentujeme a kritizujeme slávenie týchto sviatkov v dnešnej spoločnosti, tak je to len minimum z minima, čo môžeme urobiť. Prekážajú vám otvorené obchody počas sviatkov? Kde je vaša sloboda Božieho dieťaťa?! Veď vás tam nikto nenúti ísť. Ste slobodní, aby ste slávili sviatky. Nie, aby ste nakupovali. Ste slobodní činiť dobré, nie šíriť zlo písaním o tom druhom! Ste slobodní spájať, nie rozdeľovať.

Okrem toho, istý Philip L. Graham, vydavateľ The Washington Post hovorieval: „*Noviny sú prvým hrubým záznamom histórie*“. Teda história, tí čo prídu po nás, sa dozvedia kto, čo písal, ale aj o kom písal. Každý človek totiž vynáša zo svojho srdca to, čo tam má. Nieкто závišť, ktorá je pri hranici nenávisťi, iní lásku, ktorá slúži Bohu a ľuďom.

Ján Brozman, dozorca VD ECAV

Redakcia RL: Dnes to môžeme povedať nahlas, udeľenie pamätnej medaile k 500. výročiu reformácie predsedovi vlády SR minulý rok na výročie reformácie z rúk generálneho biskupa Miloša Klátika a gene-

rálneho dozorca Imricha Lukáča **nebolo správne**, bolo priam nevhodné. Medaila nemala slúžiť na získavanie si politickej priazne a podpory vedeniu cirkvi spriaznených osôb. Je škoda, že sa tak stalo v mnohých prípadoch. Česť všetkým, ktorí ju získali skutočne za svoju príkladnú a dlhoročnú službu v cirkvi.

KOĽKO FUNKCIÍ, TOĽKO MOCI V CIRKVI MÁŠ...

Ospravedľujeme sa za titulok všetkým slušným, pracovitým členom cirkvi, ktorí zastávajú viaceré funkcie, nie preto, aby niečo získali, ale preto, že jednoducho túto službu nemá kto vykonávať. A tak sa stáva, že mnohí pokorní, slušní a oddaní členovia cirkvi pracujú vo viacerých výboroch, komisiách, štruktúrach, pretože o často veľmi namáhavú službu nie je záujem, alebo jednoducho niet ľudí, ktorí by túto prácu mohli konať. Otázka znie prečo? Staršia generácia už nevládze, stredná generácia má dosť povinností aj pri svojich rodinách a mladých sme akosi nedokázali získať ... A prečo tento úvod?

Nuž v nedávnom čísle EPST brat Mrlian vyjadril rozhorčenie, že Dištriktuálny súd ZD (DS ZD) ešte nerozhodol vo veci platnosti volieb dozorca ZD. Ďalší z mnohých článkov, namierených proti predsedovi DS ZD bratovi farárovi Bunčákovi. Takto v ECAV vyzerá nezávislosť súdu, ak si dovoľí rozhodnúť inak, než chce súčasné vedenie cirkvi.

V H.E.L.P. o. z. však sme toho názoru, že brat Vladimír Daniš nebol z funkcie dištriktuálneho dozorca právoplatne odvolaný, nakoľko ho odvolal neústavný senát Generálneho súdu. Článok 37 Cirkevnej ústavy ods. 3 jasne hovorí: *Ak generálny súd rozhoduje o odvolaní proti vlastnému prvostupňovému rozhodnutiu, senátu musí predsedáť jeho predseda alebo podpredseda.* Toto sa nestalo, a teda rozhodnutie vo veci brata Daniša je protiústavné, a teda nemôže byť právoplatné. Ako to už v EPST spomínal brat podpredseda Právneho výboru, ide o tzv. paakt, teda neplatný právny akt.

S bratom Mrlianom však súhlasíme v tom, že jeden človek by nemal zastávať vysoký počet funkcií. V ECAV došlo totiž k tomu, že niektorí ľudia v počte funkcií skutočnými rekordérmí. **Napr. seniorka POS Eva Juriková:** 1. zborová farárka; 2. seniorka; 3. zástupkyňa biskupa ZD; 4. členka dištriktuálneho presbyterstva; 5. členka generálneho presbyterstva; 6. členka generálneho hospodárskeho výboru; 7. podpredsedníčka Generálneho súdu ECAV; 8. z titulu funkcie je delegátkou na dištr. konvent a 9. delegátkou na synodu. Ako hovorí brat Mrlian: *Spojenie súdnej „moci“ a „moci“ výkonnej v jednej osobe je rýchla cesta k pýche, spoza ktorej vytrča rožky kto iný, ak nie satan.*

No skutočným rekordérom nie je nikto iný, ako **Miloš Klátik:** 1. Generálny biskup ECAV (plný úväzok); 2. predseda Ekumenickej rady cirkví v SR; 3. člen Výkonnej rady SLZ v Ženeve; 4. predseda Výboru pre teológiu a ekumenické vzťahy SLZ v Ženeve; 5. predseda Pracovného spoločenstva diasporálnych diel v Európe; 6. šéfredaktor Cirkevných listov; 7. šéfredaktor Služby Slova; 8. docent Katedry systematickej teológie EBF UK (plný úväzok); 9. člen Komisie pre zjednodušenie štruktúry ECAV; 10. člen Vieroučného výboru ECAV; 11. člen Akademického senátu EBF UK; 12. člen Dozornej rady Transcius a.s.; 13. člen Vedeckej rady EBF; 14. člen Rady solidarity a rozvoja SR; 15. člen VZ Reformata; 16. člen Synody; 17. predseda Zboru biskupov. Teda 2 plné úväzky, ďalších 15 funkcií v cirkvi, štáte, aj v zahraničí, a to sme isto ešte nejaké vynechali, lebo o nich nevieme. S bratom Mrlianom hovoríme: Klobúk dolu!!!

A na záver otázka, koľko z týchto funkcií má generálny biskup Miloš Klátik vlastne honorovaných? Aby sme ešte neboli prekvapení ...

Redakcia Reformačných listov

Odpoveď požadujeme uverejniť v plnom znení:

Reakcia na Článok uverejnený na strane 6) RL 6/2018 pod názvom „Aj cirkevné súdnictvo potrebuje reformu“.

Dňa 15. 8. 2018 bolo na biskupský úrad na hlavičkovom papieri dištriktuálneho súdu ZD ECAV doručené takzvané predbežné opatrenie, vydané predsedom dištriktuálneho súdu Mgr. Jánom Bunčákom. Mgr. Ján Bunčák sám v článku uvádza, že využil svoje právo predsedu súdu a vydal rozhodnutie o predbežnom opatrení. Cirkevný zákon 1/2004 v znení neskorších úprav o konaní na cirkevných súdoch hovorí, že účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním. Ako účastník konania sme aj toto právo využili a doručili sme takéto odvolanie do rúk predsedovi súdu Mgr. Jánovi Bunčákovi na faru do Trenčína čo aj spomína v článku. Nikdy sme nevyslovili pred ním tvrdenie, že predbežné opatrenie nebudeme rešpektovať. Toto je nepravdivá a zavádzajúca informácia. Udialo sa tak 24. 8. 2016, teda v zákonnej 15. dňovej lehote. Ten istý zákon hovorí: Predseda senátu prvostupňového súdu doručí odvolanie ostatným účastníkom, vyzve ich, aby sa k odvolaniu vyjadrili a predloží vec odvolaciemu súdu, a to i v prípade, že má za to, že odvolanie bolo podané oneskorene, alebo nie oprávnenou osobou, alebo nie je prípustné. Zákon hovorí, že ak by aj bol právny názor predsedu súdu akýkoľvek, aj že odvolanie nie je prípustné tak mal doručiť naše odvolanie na rozhodnutie súdu vyššieho stupňa. Neurobil tak do dnešného dňa. Neprispeľ takto najväčšou mierou k chaosu, ktorý vznikol v súvislosti s voľbami dozorcú ZD ECAV práve predseda dištriktuálneho súdu?

Namiesto splnenia si tejto povinnosti postúpil odvolanie na súd vyššieho stupňa nám sám, bez rozhodovania v senáte oznámil, že naše odvolanie je v rozpore s CPP. Ktorý právny predpis dáva právomoc rozhodovať o tejto veci jednému samosudcovi bez senátu? Samotné predbežné opatrenie bolo neskôr v procese žaloby brata Beňucha posúdené generálnym súdom ECAV v sedemčlennom senáte, v ktorom rozhodovali aj renomovaní právnici ako neplatné od počiatku. Prosíme teda čitateľov, nech si vytvoria objektívny obraz o obhajovaní pravdy a aj Pravdy, tak ako sa to uvádza na prvej strane Reformačných listov 6/2018. Na záver chceme povedať, že by sme v rovnakej situácii aj dnes postupovali obdobne držiac sa zásady, ktorá je zakotvená v našich cirkevných predpisoch, ale je známa aj zo všetkých demokratických volieb – že ak sú voľby vyhlásené, musia sa tieto vykonať. Úloha súdu nastáva až po skončení volieb – súd môže voľby zrušiť. Čo sa teda sledovalo vydaním takzvaného predbežného opatrenia? A čo sa sleduje tým, že sa nevytýčilo pojednávanie vo veci žaloby proti výsledkom volieb aj napriek tomu, že od volieb uplynulo viac ako rok a pol? Do redakcie sme zaslali v prílohe Rozsudok generálneho súdu vo veci žaloby brata Beňucha, Oznámenie o predbežnom opatrení, Odvolanie proti predbežnému opatreniu a aj reakciu predsedu súdu Mgr. Jána Bunčáka na toto odvolanie.

Zvolen, 7. 3. 2018

PaedDr. Slavomír Hanuska
zástupca dozorcú ZD ECAV

Mgr. Milan Krivda
biskup ZD ECAV

K REAKCII BISKUPA ZD ECAV A ZÁSTUPCU DOZORCU ZD ECAV

Prečítal som si reakciu PaedDr. Slavomíra Hanusku, zástupcu dozorcú ZD ECAV a Mgr. Milana Krivdu, biskupa ZD ECAV na môj rozhovor, ktorý som poskytol RL. Trvám na vyjadrení, že to bol PaedDr. Slavomír Hanuska, ktorý mi na fare v prítomnosti biskupa ZD a JUDr. Anny Drobnej povedal, že predbežné opatrenie nebudú rešpektovať, lebo majú na vec iný právny názor. Nato som odpovedal, že to je zle, lebo ich iný právny názor nič nemení na skutočnosti, že predbežné opatrenie platí. Nato sa zdvihli a odišli. Celá návšteva trvala sotva 3 minúty.

Skutočnosť, že slová o nerešpektovaní predbežného opatrenia nepovedal PaedDr. Slavomír Hanuska len tak do vetra, dokazuje nečinnosť predsedníctva ZD, ktorí odmietli o predbežnom opatrení informovať cirkevné zbory. Z pozície moci tak **priamo zasiahli do nezávislosti súdu**, čo odporuje demokratickému zriadeniu v štáte ako aj v cirkvi, a je tiež v rozpore s rozhodnutiami Osobitného senátu Generálneho súdu.

Predbežné opatrenie za právoplatné označil aj dištriktuálny právny zástupca, ktorý kvôli nečinnosti predsedníctva ZD o ňom sám informoval cirkevné zbory s usmernením, že ho majú rešpektovať. Tentokrát PaedDr. Slavomír Hanuska a Mgr. Milan Krivda už ale konali veľmi rýchlo, keď vzápätí rozposlali do cirkevných zborov oznam, v ktorom ich žiadajú, aby „na list zo dňa 24. 8. 2016 od právneho zástupcu ZD ECAV Mgr. Cipciara nebrali zreteľ“.

Ja sám som vydanie predbežného opatrenia vopred konzultoval s viacerými právnikmi z radov ECAV na Slovensku, ktorí pôsobia v rozličných cirkevných grémiách a cirkevno-právne predpisy poznajú veľmi dobre.

Cirkevný zákon č. 1/2004 o konaní na cirkevných súdoch naozaj hovorí o tom, že účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním. Pod týmto rozhodnutím sa však myslí rozhodnutie vo veci samej, teda rozsudok, aký sa celkom prirodzene prijíma na pojednávaní súdu v senáte. Predbežné opatrenie však nemá charakter rozsudku. Je to procesno-právny úkon, ktorý môže byť nariadený ešte pred začatím konania, hneď po doručení návrhu a bez zbytočného odkladu. Inak by predsa nemal žiaden význam. Cirkevno-právne predpisy odvolanie proti procesno-právne úkonu vrátane

predbežného opatrenia nepoznajú. Ak by odvolanie proti predbežnému opatreniu malo mať odkladný účinok, automaticky by z neho predsa robilo len zdrav papiera.

Počas svojho pôsobenia vo funkcii predsedu dištriktuálneho súdu som nikdy nevydal rozsudok bez pojednávania v senáte, a nikdy som teda nekonal ako samosudca či autokrat.

Taktiež treba povedať, že veľmi vážnym argumentom pre vydanie predbežného opatrenia bola skutočnosť, že Ing. Bohuslav Beňuch, ktorý sa žalobou domáhal ochrany svojich práv, ako jednotlivec nemal možnosť napadnúť voľby po ich skončení. Takú možnosť majú len cirkevné zbory (minimálne 10% zo všetkých zborov v ZD), alebo predsedníctvo vyššej COJ, čiže v tomto prípade Predsedníctvo ECAV.

Od volieb uplynulo naozaj pomerne veľa času. Môže však súd rozhodovať bez dôkazov? **GBÚ v Bratislave som žiadal o príslušné dokumenty asi dva krát, žiaľ bezvýsledne.** Priznávam, prednosť pred touto kauzou majú dnes iné prípady, v ktorých súd s dôkaznou situáciou problémy nemá.

Na záver ešte uvádzam, že ako členovi Generálneho presbyterstva (GP) mi bol zriadený prístup k FPT serveru GBÚ asi **v polovici februára t. r..** Tvrdenie, ktoré bolo uverejnené v EPST, že mám prístup ku všetkým materiálom GP, je lož. K dispozícii mám len zápisnicu z rokovania GP z decembra minulého roka (12/2017).

Ján Bunčák

A DOSTĚ!

V cirkvi často opakujeme, že musíme sa naučiť niesť svoj kríž, znášať bolesti, choroby, nezdary. Aj to patrí k životu a životu kresťana. Sme však presvedčení, že existuje aj miera utrpenia, ktorú človek dokáže uniesť, najmä, ak je sám. Sám vo svojej bolesti, vo svojom zranení, nepochopení, potupení, pošpinení. Akosi sme si zvykli nevšimáť si cudzie rany, veď máme ich dost svojich. A niekedy sami nemáme dost síl, aby sme pomáhali. Avšak na tejto zemi sme Kristovými rukami a Kristus nám dal nové oči a novú myseľ. Preto je našou povinnosťou zastať sa človeka, ktorému ubližujú, očierňujú, konajú proti nemu nespravodlivo, zákerne. Je našou povinnosťou zdvihnúť brata zo zeme, zdvihnúť jeho meno zo zeme, kam bolo pohodnené a pošliapané ...

Domnievame sa, že úmyselné, lživé, vykonštruované útoky na brata farára Jána Bunčáka publikované na pokračovanie v EPST presiahli mieru únosnosti. Preto **hovoríme DOSTĚ** tejto lživej, odpornej, profesionálne úbohej redakčnej práci, **hovoríme DOSTĚ** poškodzovaniu dobrého mena človeka, ktorý sa osvedčil vo svojej službe ako kvalitný dlhoročný farár a ako spravodlivý predseda Dištriktuálneho súdu ZD ECAV.

Hovoríme DOSTĚ konšpirovaniu na stránkach vyše 100 ročného periodika náboženského charakteru. **Hovoríme DOSTĚ** zneužívaniu cirkevnej tlače na upevnenie mocenských záujmov. **Hovoríme DOSTĚ** vytváraní umelých káz, triednych „proticirkevných“ nepriateľov, potlačovaniu slobody slova, potlačovaniu SLOBODY EVANJELIA! **Hovoríme DOSTĚ** úmyselnému ubližovaniu kresťanov – evanjelikov, ktorí verne slúžia tejto cirkvi a roky s dôverou nesú svoj kríž, svoje bremeno, lebo sú si vedomí posledného súdu nad človekom, posledného slova, ktoré vypovie Pán. Nech je nám všetkým útechou, že to posledné slovo nebude patriť súčasnej redakcii Evanjelického posla spod Tatier.

Za redakciu RL Eva Bachletová

POZNÁMKA REDAKCIE RL

Do Reformačných listov nám bola zaslaná prosba brata generálneho dozorca Imricha Lukáča o uverejnenie jeho reakcie na článok v Reformačných listoch s názvom Potrebný návrat k Synode 2017. Vzhľadom na fakt, že brat generálny dozorca rovnaký text zaslal aj Evanjelickému poslu spod Tatier, ktorý ho uverejnil, nebudeme tento text publikovať. Vážime si názor brata generálneho dozorca, hoci nás hneď po prosbe o publikovanie nazval proticirkevným konšpiračným periodikom. Tiež sme ocenili, že názov wordovského súboru, ktorý nám bol zaslaný, mal názov *GBU pozn.* To iba svedčí o tom, že naše Reformačné listy sú v čitateľskej pozornosti GBÚ ECAV.

Foto: čitateľ

POPRAŠKANÉ OMIETKY A VÍŤAZNÝ FEBRUÁR

Priamo v deň 70. výročia tzv. Víťazného februára vyšlo 8. číslo Evanjelického posla spod Tatier (EPST). Svojím obsahom nám dokonale priblížilo atmosféru komunistického puču pred 70. rokmi.

Ukrivdený?

V jednom článku sa sťažuje Milan Krivda, že sa cíti byť ukrivdený, lebo rozhodnutie dištriktuálneho súdu je nespravodlivé. Zaujímavé. Nebol tam, jeho právna zástupkyňa odišla po pár úvodných minútach a pokiaľ viem, tak písomné rozhodnutie tiež ešte nie je k dispozícii. Ale on v tom má jasno. Možno má na mysli „nespravodlivé“ ustanovenie Cirkevnej ústavy, ktorá hovorí, že rozhodnutie každého orgánu je dvojstupňové. Aj rozhodnutie Zboru biskupov. Takéto ustanovenie je však správne. V evanjelickej cirkvi nemôže mať nikto absolútne právo, bez možnosti odvolania. Ani Milan Krivda. Tvrdenie, že rozhodnutie dištriktuálneho súdu otvára v cirkvi dvere pre LGBTI, je len ďalším ošklivým klamstvom.

Politikárčenie

V inom článku zástupca dištriktuálneho biskupa ZD hovorí o čudnej cirkevnej politike. On isto vie, o čom hovorí. V čudnej cirkevnej politike sa vyzná. Spomeňme si, ako v decembri 2016 poslal pozvánku na zasadnutie dištriktuálneho presbyterstva (DP) a zároveň svojej zamestnankyni (Evanjelické gymnázium v BB), ktorá je tiež členkou Dištriktuálneho presbyterstva dal pracovné povinnosti v rovnakom čase, ako bolo zasadnutie DP. Keď sa táto členka obrátila na biskupa Krivdu, aby apeloval na zástupcu dištriktuálneho dozorcú, aby upravil veci tak, aby bolo fyzicky možné zúčastniť sa zasadnutia DP, tak biskup Krivda jej na rovinu povedal, že pokiaľ príde na zasadnutie DP, môže byť vyhodnená z práce. Zástupca dištriktuálneho biskupa sa v čudnej cirkevnej politike vyzná. Dokonale.

Mútné vody

Vraj predsedníctva cirkevných zborov sa nemajú čo odvolávať v prípade volieb. To je zaujímavé. Krásna ukážka krútenia predpisov a mútenia vody. Ak Predsedníctva zborov nereprezentujú zbory, potom ani Predsedníctvo dištriktu nereprezentuje dištrikt a Predsedníctvo cirkvi nereprezentuje ECAV. Práve v tomto čase sa Predsedníctvo cirkvi vyhráza výpoveďou jednému farárskemu manželskému páru, ktorý študuje v zahraničí. Majú riadny súhlas dištriktuálneho biskupa, presne podľa požiadaviek cirkevných predpisov. Ich zamestnávateľom je ECAV. Pamätá si niekto, že by sme mali v zboroch konventy, na ktorých by sme rozhodovali o tom, či sa M. Klátik a I. Lukáč môžu vyhrázať výpoveďou? Na akom základe sa teda Predsedníctvo ECAV vyhráza

výpoveďou zamestnancom ECAV? Prečo znova prekračujú svoje právomoci a konajú v rozpore s cirkevnými predpismi?

Hanba a fraška

Spomeňme si však na prípad sestry Kysackej, ktorú Predsedníctvo ECAV zažalovalo. Len tak. Svojvoľne. Možno sa spoliehali, že táto životom ťažko skúšaná žena sa zľakne a cúvne. No zabudli na to, že skúšky, cez ktoré človek s Božou pomocou prejde, ho posilnia a zocelia. Svojvoľný krok Predsedníctva ECAV zrušila aj Synoda ECAV, rozhodnutím, ktorým sa ECAV od žaloby dištancovala a jednoznačne rozhodla, že žalobu majú stiahnuť. Podľa cirkevnej ústavy Predsedníctvo ECAV vykonáva rozhodnutia synody. Myslíte, že vykonalo? Na otázku sudkyne, či žalobca (ECAV) trvá na žalobe, právna zástupkyňa cirkvi JUDr. Anna Drobná odpovedala: „Trvám“. Svojvoľné konanie M. Klátika a I. Lukáča, ktoré bolo v priamom rozpore s rozhodnutím synody dopadlo pre ECAV katastrofálne. Na hanbu celého sveta sudkyňa civilného súdu pripomenula ECAV jej poslanie: *Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že poslaním žalobcu ako cirkvi, tak ako to deklaruje v svojich dokumentoch zverejnených na internetovej stránke ecav.sk je šíriť evanjelium Ježiša Krista viesť svojich členov k vzájomnej úcte, podpore, tolerancii a príkladnému kresťanskému a občianskemu životu...* Odvaha sestry Kysackej je aj pre mňa vzorom, že v evanjelickej cirkvi arogancia moci nemá miesto. Celé rozhodnutie je verejne dostupné na stránke rozhodnutia.sk, číslo spisu: 7C/297/2015 z OS Prešov.

Sú aj ďalšie právoplatné rozhodnutia civilných súdov, ktoré o ECAV hovoria, že koná z pozície moci. A tiež, že sa ECAV svojim konaním snaží vyvolať zdanie zákonnosti, inými slovami, že ECAV klame a podvádzá. Ale je to naozaj ECAV? Pod danými nezákonnými rozhodnutiami sú predsa podpisy konkrétnych ľudí. Pod žalobou na sestru Kysackú, od ktorej sa ECAV rozhodnutím synody dištancovala sú tiež podpisy konkrétnych ľudí. **Preto, akékoľvek moralizovanie zo strany Miloša Klátika a Imricha Lukáča sú fraškou. Ich opakované ničím nepodložené ohováranie členov cirkvi je falošné. Svedčia o tom zamietnuté trestné oznámenia aj prehraté súdne spory, do ktorých svojimi nekompetentnými rozhodnutiami cirkev zatiahli.** ECAV sa od ich rozhodnutí dištancovala. Budúce generácie majú o tom písomné svedectvo.

Od buka do buka

Dočítali sme sa aj o tureckom hospodárení v Reformate za bývalého vedenia. Teraz už nemáme turecké hospodárenie. Teraz asi máme také Jánošíkovské – od buka do buka. Vedenie Reformaty po 4 rokoch netuší, čo vlastne spravuje a neváha de facto oklamať synodálov. Možno by to chcelo, aby sa menej venovali politikárčeniu a konšpirovaniu a viac sa venovali správe cirkevného majetku. Lebo na to tam sú.

Za to berú plat. Nedočkali sme sa vysvetlenia, čo znamená, že sa šušká o návrate brata Daniša do Reformaty a ako by k tomu reálne mohlo vôbec dôjsť, keďže určite bolo všetko urobené v súlade so zákonom. Iba až by nebolo. Možno by bolo dobré vysvetliť aj vzťah medzi bývalou konateľkou, ktorá br. Daniša vyhodila a právnu kanceláriu, ktorá teraz Reformatu v súdnom spore zastupuje.

Popraskané omietky

No a dočítali sme sa aj o popraskanej vonkajšej omietke, patológii stavieb a hanbe. V prvom rade treba povedať, že sú oveľa dôležitejšie stavby, ktoré sú v zlom stave a nemajú to šťastie, aby ich niekto zvnútra opravil za 150 tisíc EUR (4,5 milióna korún). Ide o fary, modlitebne a kostoly v mnohých cirkevných zboroch, tam, kde sa reálne evanjelium káže a sviatosti prisluhujú. Čo by tieto zbory dali za to, ak by mali interiéry svojich fár a kostolov zrekonštruované za státisíce EUR a všetko, čo by bolo treba opraviť by bola len vonkajšia omietka. Tá môže byť dnes škaredá. Ale ak ju zajtra opravíte, pozajtra si už nikto na škaredú omietku ani len nespomenie.

Patológia víťazného februára

Na druhej strane, písomné zdroje, akým je napríklad súdne rozhodnutie v prípade sestry Kysackej, ale aj mnohé ďalšie, sú verejne dostupné a historici ich budú študovať aj o stovky rokov. Aj o stovky rokov budú ľudia svedkami prekrúcania predpisov, politikárčenia, vykonštruovaných procesov a nezákonného konania súčasného vedenia cirkvi. To je skutočnou hanbou! Svedkami tejto hanby budú celé generácie po nás.

Popraskaná omietka a patológia stavieb možno nie sú najlepšou vizitkou. No **skutočnou hanbou je popraskané myslenie a patológia Víťazného februára v konaní čelných cirkevných predstaviteľov.** Evanjelický posol z 28. 2. 2018 to nemohol lepšie ukázať.

Som presvedčený, že 70 rokov od komunistického puču nastal čas realizovať prorocké rozhodnutie Synody ECAV z roku 2010 a napriek obštrukciám súčasného vedenia cirkvi zrušiť GBÚ – ten smutný pomník Víťazného februára a nástroj komunistickej kontroly nad cirkvou.

Daniel Mišina

„PRED SVITOM VSTÁVAM; VOLÁM O POMOC; A DÚFAM V TVOJE SLOVO.“ ŽALM 119, 147

Milí bratia a sestry,

požívame vás, pridajte sa ku nám a zotrviavajme v modlitebnej reťazi za našu cirkev. V modlitebnej reťazi pokračujeme každý deň v ranných hodinách medzi 6:00 – 8:00, na 5 – 10 minút sa stíšime k prečítaniu si Božieho Slova a k vlastnej modlitbe.

„Ďakujeme Ti, nebeský Otče, za tento tichý pôstny čas, keď v duchu stojíme pod krížom Kristovho zmierenia. Daj nám, prosíme, srdce vnímavé, aby pamiatka utrpenia Tvojho Syna priniesla požehnanie pre celý náš život.

Prosíme za Tvoju cirkev tu v našej vlasti i v celom svete. Zachovaj ju od všetkého zlého. Daj svojim služobníkom v našej cirkvi ducha pravdy a lásky, aby verne spravovali Tvoje stádo. Svojou milosťou buď prítomný aj svetskej vrchnosti – najmä v týchto napätých časoch, ktoré prežívame v našej krajine. My nevieme, čo bude zajtra, či o rok. Ty, Pane, poznáš dnešok i budúcnosť. Prosíme o milosť – zmiluj sa nad nami, Bože a Pane náš. Kiež by sme mali vrchnosť, ktorá sa bude starať o dobro a prospech obyvateľov našej zeme podľa Tvojej vôle, ktorá bude uplatňovať spravodlivosť a pravdu. Prebud' tento národ slovenský k pokániu a náprave, prebud' k úzkosti a sebaspytovaniu. Preved' nás cez skúšky, ktoré v týchto časoch prežívame v našej krajine. Stoj pri nás a ochraňuj nás od nešťastia, vojny a akejkolvek skazy.

Nedaj nám však zabúdať ani na nebeskú vlasť, do ktorej si nás povolal, na spásu a večnú radosť v našom Pánovi Ježišovi Kristovi. Svojej cirkvi udeľuj milosť, aby mohla v našej vlasti byť prínosom, aby bola soľou zeme a svetlom sveta, aby bola svedkom Tvojej lásky, dobroty a strážkyňou Tvojej pravdy, spravodlivosti a pokoja. Amen.“ (s použitím Agendy ECAV)

✓ Prijmite naše **pozvanie** do chrámov a kostolov, kde sa bude v týždni od 12. do 18. marca konať významné evanjelizačné a misijné podujatie **ProChrist 2018**, tohtoročná téma znie „Neuveriteľné?“.

✓ Viac informácií získate aj v dnešnom čísle RL. Podujatie môžete sledovať aj online na internete, budúci týždeň, každý večer od 18:00 hod. Na stránke www.prochrist.sk

UZNESENIA VÝBORU ZED Z 5. 3. 2018:

1. Výbor ZED sa zaoberal vecou študijného pobytu manželov Olejárovcov v USA, ku ktorému im biskup VD na základe ich žiadosti udelil študijné voľno. Výbor ZED si myslí, že túto záležitosť má doriešiť biskup VD so zamestnávateľom.
2. Výbor ZED so znepokojením sleduje narastajúci počet neudelených súhlasov v ZD ECAV k voľbám za zborového farára, a to napriek tomu, že kandidáti spĺňali podmienky stanovené platnými cirkevno-právnymi predpismi. Výbor ZED prosí predsedníctvo ZD ECAV, aby svoje rozhodnutia o neudelení jednotlivých súhlasov prehodnotilo.
3. Výbor ZED sa zaoberal pôsobením predsedu ZED v senáte DS ZD ECAV vo veci žaloby doc. O. Prostredníka na Zbor biskupov. ZED konštatuje, že predseda ZED nekonal v rozpore s učením a zásadami ECAV. Výbor ZED prosí redakciu EPST, aby neuverejšovala informácie o konaní na cirkevných súdoch, pokiaľ nemá k dispozícii ich právoplatné rozhodnutia.
4. Výbor ZED schvaľuje návrh programu VZ ZED, ktoré sa bude konať 14. 4. 2018 v Martine.

S NOVINÁROM JÁNOM KUCIAKOM SA PRIŠLA ROZLÚČIŤ TISÍCKA ĽUDÍ

Po rozlúčke s Martinou Kušnírovou sa so zavraždeným novinárom Jánom Kuciakom, v sobotu 3. 3. 2018, prišlo rozlúčiť množstvo ľudí. Do jeho rodnej obce Štiavniku pri Bytči prišli okrem rodiny, kolegoví novinárov, aj ďalšie stovky ľudí z celého Slovenska i zahraničia. Oboch našli zavraždených pred týždňom v ich dome v obci Veľká Mača.

Pohrebnú svätú omšu celebroval v miestnom kostole arcibiskup Stanislav Zvolenský. Uviedol, že si na KBS rozdelili, ktorý biskup príde koho pochovať. Martinu Kušnírovú pochoval pomocný biskup Košickej arcidiecézy Marek Forgáč, z ktorého úst zazneli pamätne vety: „a preto Slovensko dnes nechce vidieť stôl preplnený balíčkami bankoviek. Vedť to je ťažký cynizmus! Vedť práve kvôli nezriadenej láske k peniazom sa stali tieto tragédie. Ako hovorí apoštol Pavol: „Koreňom všetkého zla je láska k peniazom ...“ (1Tim 6,10).

Arcibiskup Zvolenský sa prihovril: „Útok na novinára pokladám aj za útok na slobodu našej krajiny, našej pozemskej vlasti. Prácu novinárov si treba vážiť, aj popri všetkých názorových rozdieloch. Sú práci telom i dušou oddaní a ochotní prinášať za ňu veľké obete. Je tragické, keď sa žurnalistom dostane ocenenia až vtedy, keď sa stane nešťastie. Nemá zmysel utekať a nemá zmysel sa skrývať. Pred Božou spravodlivosťou v konečnom dôsledku neujdete“. Počas rozlúčkovej kázne pozval všetkých k modlitbám a povedal, že všetky naše modlitby práve teraz majú význam. Tie naučené i tie spontánne, tie vyslovené nahlas i tie prednesené v duchu. Tie recitované, aj tie, ktoré sú skôr tichým pozdvihnutím srdca. Obrátením sa k nebu, či povzdychom: Bože, pomôž! Pomôž tam, kde naše sily nestačia!

Všetci sme v báni prežívali pohreb človeka, ktorý sa postavil na obranu spravodlivosti. Nasadil svoj život, aby bolo odhalené a snád' i potrestané zlo. Spolu so svojou priateľkou Martinou, s ktorou sa mali zosobášiť v máji, v blízkosti jeho narodenín (*17.5.1990) rukou zákerného vraha zaplatili za to svojimi mladými životmi. Ján Kuciak bol pochovaný v obleku, ktorý mal pripravený na svadbu. Rozlúčiť sa s ním prišla aj matka zavraždenej Marty. V tú mrazivú sobotu sa nám viacerým tislí slzy do očí. Spomenul som si na obeť Pána Ježiša Krista za nás všetkých a nevedojak sa mi do mysle vnorila myšlienka, povzdych – Pane, prečo? Bolo to skutočne potrebné? Daj prosím, nech obeť týchto dvoch mladých ľudí má nejaký význam, pre našu krajinu, ľudí, nás všetkých! Zober' nás k novému čestnejšiemu životu, túžbe po pravde a spravodlivosti!

Po obrade v chráme sme sa presunuli do domu smútku, kde za novinársku obec dostal príležitosť prehovoriť Jankov blízky kolega z redakcie Aktuality: „Janko bol veľmi mladý, plný ideálov, celý život mal pred sebou. Veril, že raz budeme žiť v krajine, kde nebudú mať navrch skorumpovaní politici a mafia v bielych golieroch. Každý deň im dal poriadne za brať, supoval políciu, prokuratúru aj súdy. Keďže mal mimoriadny talent, veľmi rýchlo si vytvoril široký okruh nepriateľov. Napriek tomu ani na chvíľu nepoľavil, pretože to nerobil pre seba, slávu alebo peniaze. Janko neúnavne bojoval za nás všetkých, aby sme sa mali lepšie a mohli pokojne spať. To najhoršie, čo by sme mohli teraz spraviť, je resignovať. A to sa nesmie stať. Musíme pokračovať v Jankovom odkaze, hľadať pravdu a prekonať strach. Jeho odvaha nech je pre nás inšpiráciou aj záväzkom. Nikdy na vás nezabudneme, Janko a Martina“, povedal Marek Vagovič.

Vražda novinára Jána Kuciaka, ktorý sledoval korupčné kauzy talianskej mafie napojenej na vládny SMER je prejavom a dôsledkom slovenského politického systému, ktorý v miere korupcie a vymožitelnosti práva patrí medzi najhoršie na svete.

Na pohrebe som počul nemčinu, francúzštinu, češtinu i angličtinu. Naše Slovensko sa, žiaľ, za takýchto smutných okolností dostáva do pozornosti ľudí z celého sveta. Snád' táto dvojnásobná nezmyselná a predčasná smrť dvoch mladých ľudí bude nádejou pre náš nový budúci život.

Lubo Bechný, foto: autor

REFORMAČNÉ OKIENKO

MODLITBA PODPorená Pôstom

Jóel 2, 12 – 14

Asi veľmi často nepoužívame v našom bežnom slovníku spojenie: „roztrhnúť si srdcia“. Skôr si trháme oblečenie, trháme vzťahy a manželstvá, ideme sa „roztrhnúť“, keď po niečom veľmi túžime, ale ako často sme ochotní „roztrhnúť si srdcia?“. Čo to vlastne znamená? Pozrime sa na výzvu a volanie proroka Jóela a verím, že tomu porozumieme.

Prorok volá po srdciach, ktoré sú zdrvené žiaľom, a ktoré túžia po pokání – zmene: „**Bohu milou obeťou je duch skrúšený; Ty, Bože, nepohrdaš srdcom skrúšeným a zdrveným**“ Ž 51, 19.

Pôst, plač, nárek – nástroje, ktorými dokážeme sebe a ukážeme Bohu, že to so svojim kresťanstvom myslíme vážne.

Prečo sa v cirkvi tak málo hovorí a káže o pôste? Napriek tomu, že v Starej aj v Novej zmluve sa o pôste jasne vyučuje a aj sa používa, dnes sa v cirkvi na túto tému hovorí minimálne. Možno je to preto, že v dobe konzumu, zábavy, dostatku jednoducho témy o sebazaprení, odriekaní, obeti nie sú populárne. A možno je to preto, že sme sa nechali diablom oklamať, aby sme tak dôležitý „nástroj“ pri hľadaní Božej blízkosti, pri videní našej hriechnosti a taktiež nástroj pokánia, podcenili a úplne zo svojej kresťanskej praxe vylúčili. Diabol vie, aký je pôst spojený s modlitbou pre neho nebezpečný, preto urobí všetko preto, aby nám ho znechutil, „zmodernil“, odradil nás od tejto biblickej praxi.

Mojžiš sa postil 2x po 40 dní, až mu tvár žiarila Božou slávou (Dt 9, 9. 18.). Józua sa postil po porážke pri Aji (Joz 7, 6). V dobe sudcov aj v dobe Samuela sa postil celý Izrael (1Sam 7, 6. 12.). Dávid praktizoval pôst veľmi často – pred svojim ustanovením za kráľa, keď bolo na smrť choré jeho dieťa, keď boli chorí jeho nepriatelia (Ž 35, 13), či kvôli hriechu svojho ľudu. Jóšafat, Eliáš, Ezdráš, Nehemiáš, Ester, Daniel ... o všetkých vieme, že sa postili.

Pôst bol mocnou a požehnanou „stratégiou“ prvotnej cirkvi a bol prítomný v životoch mnohých vodcov. Vidíme to pri Pavlovi, ktorý sa modli s pôstom v každom zbore – Sk 14, 23. V knihe Skutkov vidíme pôst v praxi: „**A keď slúžili pánovi a postili sa, povedal Svätý Duch: Nože mi oddelíte Barnabáša a Saula ku dielu, ku ktorému som ich povolal.**“ 13, 2. Zboru novozmluvného charakteru nemôžu vzniknúť, upevňovať sa a rásť žiadnym iným spôsobom.

Epifanus, biskup zo Salamis (narodený 315 p. Kr.) napísal: „Kto by nevedel, že pôst štvrtého a šiesteho dňa v týždni zachováva kresťania celého sveta“. V 13. storočí prechádzal talianskymi uličkami František z Assisi a spieval, kázal, svedčil, modlil sa a postil, pokiaľ tisíce mladých ľudí nenašli záchranu v Bohu. Martina Luthera kritizovali, že sa príliš postí. John Knox sa postil a modlil, dokiaľ kráľovná Mary nepovedala, že sa jeho modlitieb bojí viac než všetkých škótskych armád. Skúsme čítať a študovať životy našich predreformátorov a reformátorov – u drivej väčšiny z nich nájdeme hlboký modlitebný život podporený pravidelnou praxou pôstu.

John Wesley sa podľa vzoru prvotnej cirkvi postil 2x týždenne až do popoludňajšieho olovrantu. Všetkých svojich nasledovníkov vyzýval, aby robili to isté. Hovoril, že akonáhle by sa prestal postiť, začal by kľáť a nadávať, pretože : „človek, ktorý sa nikdy nepostí, nejde po ceste do neba o nič viac, ako človek, ktorý sa nikdy nemodlí.“ Johathan Edwards sa tak postil a modlil, že niektorí ľudia hovorili, že bol taký zoslabnutý, že skoro nedokázal stáť za kazateľňou, ale pohl Novým Anglickom k Bohu vo veľkom prebudení.

Všade okolo nás zúri duchovná vojna. Je čas pre duchovný boj za ľudí aj národy, ale telesní kresťania dávajú prednosť promenáde. Je čas pre jednotu, ale telesnosť podporuje samú seba. Potrebujeme jednať v moci Ducha Svätého, ale telesné „ja“ dáva prednosť rečneniu. Je čas pôstu a príhovorných modlitieb, ale kresťania dávajú prednosť formám a oslavám /Iz 22, 12 – 13/. Hospodin je „**milostivý a milosrdný, zhovievavý a hojný v milosti, lebo Mu je ľúto spôsobiť pohromu**“. Ale potrebujeme sa k Nemu vrátiť a to tak, že ON bude vidieť, že to myslíme smrteľne vážne, a nie je to len zbožná póza.

Biblický pôst je určitou formou sebazaprenia pre Pána Ježiša a Jeho kráľovstvo. Ide o zámerné odoprenie si určitého alebo každého jedla s duchovným zámerom. Čas, ktorý by sa za iných okolností venoval jedlu, je venovaný rozjímaniu nad Písmom či jeho štúdiu, a hlavne modlitbe. Postiť sa dá aj od iných vecí, ktoré nás oberajú o čas, napr. televízia, internet, voľnočasové aktivity, či spánok /Ježiš sa často postil od spánku, aby mohol viac času – celé noci, či včasné rána – tráviť so svojím Otcom/.

Niekoľko cieľov a zameraní pôstu:

1) POSTIME SA, ABY SME SA PÁČILI BOHU. Aby sme sa Bohu priblížili. Preto, že je pre nás taký vzácny a dôležitý, že nám za to stojí, že Mu chceme dať niečo vzácne a dôležité – svoj čas, svoje túžby, to, na čo máme prirodzene nárok – dáme to Jemu tak, že sa toho zriekneme. V Zachariášovi 7, 5 sa píše: „**Povedz všetkému ľudu zeme i kňazom a vrav: Keď ste sa postievali a smútili ste piateho a siedmeho mesiaca, a to už sedemdesiat rokov, či ste sa to azda mne postili?**“

2) POSTIME SA AKO ODPOVEĎ NA BOŽIE POVOLANIE. Sme povolani, aby sme Bohu slúžili. Pôst sa označuje ako služba Bohu v Lk 2, 37 a Sk 13, 2. Ak sa nikdy nepostíme, našej službe niečo dôležité chýba.

3) **POSTÍME SA, ABY SME SA PRED BOHOM POKORILI.** V Biblii sa často spája pôst s pokáním /1Kráľ 21, 27; Ž 35, 13/. Pokánie nám umožní cítiť a vidieť prázdnotu nášho srdca, našu nedostatočnosť a závislosť na Bohu. Tu môžeme pochopiť a precítiť Pánove slová: „*Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť*“ J 5, 5. Boh práve „pokorným dáva milosť“ Jk 4, 6. Pôst je jedným zo spôsobov, ako sa „*pokoriť pod mocnú Božiu ruku*“ 1Pt 5, 6.

4) **POSTÍME SA V RÁMCI SEBAKÁZNE A SEBADISCIPLÍNY SVOJEJ DUŠE.** John Wesley tiež veril a učil, že Božiu tvár môžeme hľadať len modlitbou a pôstom. Nasledovník Pána Ježiša musí byť poslušný učeník a kresťan – „kristovec“. Pravidelné modlitby a pôsty sú prirodzenou súčasťou života ľudí, ktorí nasledujú Pána Ježiša Krista. Sú normálnou, prirodzenou metódou, ako sa priblížiť Bohu, skúmať sa pred Ním vo svetle Písma. Je to spôsob, ako vziať na seba kríž a nasledovať Ježiša – Mt 16, 24.

Pamätajte že „metódy“ a spôsoby života a zbožnosti apoštolov, či mužov a žien Písma sú platné aj dnes. Satan pôst nenávidí, ale Boh sa k nemu priznáva. Prijmime preto v tejto, pre cirkve tak ťažkej dobe, Božiu stratégiu a pripojme k našej modlitbe aj pôst.

Stanislav Kocka

ZMENA DEKANA EBF UK

Nie je nám ľahostajný ani vývoj na EBF UK v Bratislave. Doterajší dekan EBF UK doc. PhDr. Ľubomír Batka, Dr. theol., odstúpil zo svojej funkcie k 1. 3. 2018. V súčasnosti je poverený výkonom dekana Mgr. Milan Jurík, PhD. Akademický senát EBF UK zo dňa 6. 3. 2018 vyhlásil voľby kandidáta na funkciu dekana Evanjelickej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave (ďalej len EBF UK) na funkčné obdobie od 26. 3. 2018 do 26. 3. 2022. Predstavenie kandidátov na funkciu dekana EBF UK pred akademickou obcou EBF UK sa uskutoční v aule EBF UK dňa 26. 3. 2018 od 10.00 hod.

V tomto kontexte vyzývame akademickú obec EBF UK, aby starostlivo zvažila nielen výber vhodných kandidátov, ako aj samotnú voľbu dekana. Vďaka atmosfére strachu v cirkvi a prenasledovaniu za slobodné názory sa na EBF UK hlási čoraz menej študentov, ktorí by boli veľmi užitoční v službe a práci v ECAV na Slovensku. Nie je nám ľahostajné smerovanie fakulty, ktorá by mala pripravovať absolventov s reálnym uplatnením v praxi, tak v cirkvi, ako aj v spoločnosti. Vyzývame teda akademický senát, pedagógov, pracovníkov ešte raz k uvedomeniu si zodpovednosti a prevzatiu zodpovednosti nielen za doterajší stav fakulty, ale aj jej budúcnosti! Vyzývame k prekonaniu osobných antipatií, nevraživosti, ako aj nezmyselného súperenia, či naopak uprednostňovania osôb. Nech je Evanjelická bohoslovecká fakulta UK opäť slobodnou, kvalitnou, priateľskou, modernou protestantskou vysokou školou!

Redakcia RL

Zdroj:

https://www.fevth.uniba.sk/fileadmin/ebf/staryweb/legislativa/AS/2018_volby_dekana/volby_dekana - WEB_final.pdf

PROCHRIST LIVE 2018

„A Pán pridáva na každý deň tých, ktorí boli zachránení.“

/Skutky apoštolov 2, 47b/

NEUVERITEĽNÉ?

12. – 18. 3. 2018

Spoločne pozvať ku viere!

Čomu veríte?

Práve v dnešnej dobe s mnohými neistotami je dôležité, aby sme rozumeli a vedeli povedať aj iným, čomu ako kresťania veríme.

Práve preto si chceme ako tému vziať „vieru“: Ako červená niť sa našim tematickým týždňom bude tiahnuť **Apoštolské vierovyznanie**. V tom je v krátkosti sformulované, čomu my kresťania veríme a čo nás spája cez hranice rôznych konfesíí: *Viera v Boha, ktorý stvoril svet a ktorý nekonečne miluje každého človeka*.

Pre každého osobne, ale aj pre naše spolužitie na Slovensku a v Európe sú otázky viery rozhodujúce. Preto chystáme priestor pre stretnutie ľudí každej viery, chceli by sme ich však jasne pozvať ku viere v Ježiša Krista.

O čo ide pri PROCHRIST LIVE:

Čo pre nás dnes znamená viera v Boha?

Čo nám bude darované cez kresťanskú vieru?

Ako nám viera pomáha v živote a umieraní?

O tom sa chceme pri PROCHRIST LIVE rozprávať a pozývať ku viere v Ježiša Krista.

Vyššie 25 rokov je **proChrist** aktívny v Nemecku a Európe.

V čase **12. – 18. 3. 2018** chceme usporiadať **PROCHRIST LIVE** so slovenským dabingom.

Tematický týždeň:

Pondelok	12. 3.	Boh ma miluje
Utorok	13. 3.	Boh ma chce
Streda	14. 3.	Boh ma hľadá
Štvrtok	15. 3.	Boh ma zachraňuje
Piatok	16. 3.	Boh ma obdaruje
Sobota	17. 3.	Boh ma motivuje
Nedeľa	18. 3.	Boh ma očakáva

Prenos z Lipska

Prenos z Lipska z Kongresovej haly pri ZOO bude vysielaný so slovenským dabingom cez internetový portál **YouTube**.

Kazatelia **Elke Wernerová** a **Steffen Kern** predstavia nový formát a spoločne prevedú cez jednotlivé prvky večera. Svojou zvesťou pozývajú ku viere v Ježiša Krista a ponúknu rôzne možnosti, ako na to odpovedať. Stvárnenie programu a haly bude každý večer individuálne prispôbené dennej téme. Čaká vás rôznorodá zmes rozhovorov, divadelných scén, hudby a videoklipov – niekedy zábavné, inokedy na zamyslenie, ale vždy osobné a zamerané na Krista.

Prenos bude cez internetový portál **YouTube**, kde si programy budete môcť kedykoľvek pozrieť a premietiť, alebo odkiaľ si budete môcť jednotlivé videá stiahnuť a potom vo vhodnom čase premietnuť. Na stiahnutie videa slúžia rôzne programy – napríklad KeepVid Free – stiahnuť si ho môžete napríklad tu: <https://keepvid.com/> Kvôli udeleniu prístupu k video-súborom, bude potrebné sa na odber videa (v dostatočnom predstihu) prihlásiť na našej stránke <http://www.prochrist.evs.sk/index.php/prenosove-miesta>

Prihláseným budeme posilať (od pondelka 12. do nedele 18. marca 2018) **denne okolo 14:00** na tento mail (7x – každý deň nový) príslušný **link na stiahnutie** aktuálneho videa.

Na spoločné znášanie organizačných nákladov s prípravou tohto podujatia Vás prosíme **poslať primeraný milodar** – napr. finančnú zbierku z jedného z večerov – na náš účet: IBAN: SK327500000004020097346 Vopred ďakujeme!

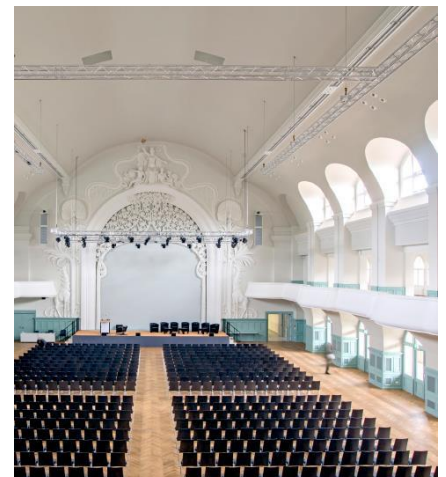
Plagát a leták na propagáciu Vášho podujatia (s prázdnu plochou pre doplnenie miesta a času konania u Vás) si môžete stiahnuť tu: <http://www.prochrist.evs.sk/index.php/na-stiahnutie>

Jedna z dvojice rečníkov proChristu – teologička **Elke Werner** – spolu s jej manželom a predsedom proChristu Rolandom Wernerom budú slúžiť **aj na konferencii EVS v Piešťanoch** o necelé 2 mesiace – 4. až 6. mája 2018.

Prajeme veľa požehnaní pri spolupráci na šírení najlepšej správy na svete!

Za prípravný výbor proChrist Slovensko

Ján Brozman, Ján Jančo, Peter Mihoč a Mikuláš Lipták

Kongresová hala pri ZOO v Lipsku

OZNAM

V POS sa v dňoch 11. 3. a 18. 3. konajú **voľby na seniora**. Z troch kandidátov boli udelené súhlasy dvom kandidátom/farárom: Jánovi Ochodnickému z Ad. Kochanoviec a Radomírovi Vařákovi zo Starej Turej. Je zarážajúce a neprijateľné, že Predsedníctvo ECAV neudelilo tretiemu kandidátovi br. farárovi J. Bunčákovi súhlas k voľbe.

Želáme cirkevným zborom v POS, aby si zvolili charakterného, slobodného a pokorného človeka, ktorý sa postaví za spravodlivosť, pravdu, upokojí spoločenstvo duchovných pastierov a vnesie lásku, zbožnosť a priateľského ducha do ceľného seniorátu. **Želáme im tiež odvahu vysloviť pravdivé stanoviská ku voľbám a smerovaniu cirkvi.**

*Redakcia RL***PODPORTE, PROSÍM, NAŠE ÚSILIE ZA OBNOVU CIRKVI – FINANČNE A MODLITEBNE!**

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z. je dobrovoľné združenie neordinovaných pracovníkov a členov Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku (ECAV). Vzniklo v roku 2013 pod pôvodným názvom Evanjelická jednota. **Poslaním** združenia je podporovať komplexný rozvoj ECAV, uplatnenie jej členov a laických pracovníkov na všetkých úrovniach jej správy s dôrazom na rozvoj misijnej a sociálnej práce, ekonomickej spolupráce a duchovný rast členov ECAV vo všetkých regiónoch Slovenska. Združenie má široko definované **ciele, ku ktorým patria**: rozvoj bratsko-sesterských vzťahov a modlitebných spoločenstiev, vzdelávanie laických pracovníkov a prehlbovanie vnútromisijnej práce v cirkvi, podpora aktivít, ktoré vedú k obnove jednoty a dôvery v cirkvi medzi ordinovanými (duchovní pracovníci) a neordinovanými ako i podpora vzájomnej spolupráce jednotlivých občianskych združení, organizácií a organizačných zložiek v ECAV. **Členstvo** v združení je individuálne ako aj kolektívne. Medzi zasadnutiami Valného zhromaždenia koordinuje činnosť združenia **Výkonný výbor**, ktorého členmi sú predseda a dvaja podpredsedovia združenia, koordinátor členskej základne a tlačový tajomník.

Podporte, prosím, finančne alebo modlitebne naše projekty:

- Projekt – Budovanie a rozvoj nového komunikačného a misijného nástroja – Reformačných listov**, ktoré sú dostupné emailom a na internete. Chceme byť moderným evanjelickým médiom, ktoré bude reflektovať činnosť ECAV na Slovensku s misijným zámerom. Do poznámky, prosím, uveďte: **Reformačné listy** alebo uveďte *variabilný symbol* číslo: 4024.
- Projekt – Zostavenie legislatívneho návrhu** (vytvorenie paragrafového znenia) **novelizácie ústavy** za účelom decentralizácie ECAV na Slovensku a vzniku troch dištriktov, vrátane dôvodovej správy. Do poznámky, prosím, uveďte: **Decentralizácia**
- Projekt – Správa o stave ECAV na Slovensku (Biela kniha)** – jej súčasťou bude aj prieskum názorov cirkevných zborov a členov cirkvi k aktuálnym otázkam stavu a rozvoja cirkvi. Chceme sa inšpirovať našimi predkami, ktorí zostavili v roku 1930 podrobný Almanach evanjelickej cirkvi tak, aby sme získali ucelený obraz o činnosti našej cirkvi v období po roku 1989. Do poznámky, prosím, uveďte: **Biela kniha**
- Projekt – Vytvorenie Ústavu pamäti ECAV na Slovensku** – najmä za účelom dokumentácie prejavov prenasledovania cirkvi a šírenia informácií o týchto prejavoch. Aj naša ECAV na Slovensku bola v období totality vystavená prenasledovaniu, jej činnosť bola ochromená, a preto sa chceme toto obdobie pokúsiť zmapovať s pomocou odborníkov – historikov, vedeckých a akademických pracovníkov. Do poznámky, prosím, uveďte: **Ústav pamäti**
- Projekt – Podpora obnovy, ochrany a prezentácie kultúrneho dedičstva** vrátane vytvorenia nového centrálného archívu a múzea evanjelických kultúrnych hodnôt. Táto oblasť je predmetom dlhodobej diskusie v ECAV na Slovensku, mnohé kroky sa už podnikli, boli by sme však radi, keby sa nám podarilo v spolupráci s odborníkmi, spolupracovníkmi cirkvi, podporou štátu a našej cirkvi položiť reálne základy nového centrálného archívu ECAV, ako aj pomôcť pri budovaní múzea, ktoré by dokumentovalo rozmanitosť duchovného a kultúrneho dedičstva ECAV na Slovensku. Do poznámky, prosím, uveďte: **Kultúrne dedičstvo**

Ak máte záujem podporiť naše aktivity ako podporovateľ, sympatizant alebo člen HELP, o. z. napíšte nám na adresu

help@evanjelickajednota.sk a obratom Vám zašleme prihlášku.

Číslo bankového účtu združenie je: **IBAN: SK32 7500 0000 0040 2009 7346**. Ďakujeme.

Kontakt na tím Reformačných listov:

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Redakčná rada:

šéfredaktorka: Eva Bachletová	0905 813 782
Monika Cipciarová	0948 254 765
Martin Kováč	0905 269 078
Ľubo Bechný	0905 345 764

Vaše podnety a skúsenosti čakáme tiež na adrese: help@evanjelickajednota.sk. Na emailovej adrese

listy@evanjelickajednota.sk sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom.

Viac nezhmlených a pravdivých informácií si môžete prečítať na internetovej stránke www.help-ecav.sk